

การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมจากประเทศนิวซีแลนด์สู่การประยุกต์ใช้ในประเทศไทย
Inclusive Education Management from New Zealand to Application in Thailand

กานต์ธีรานันท์ อุดมฤทธิ¹ เรืองลอง จิระชีวีวงศ์² และ วิภารัตน์ มุสิกจารoen^{3*}
Karnteeranat Udomrit¹ Ruanglong Jiracheeveewong² Wiparat Moosikajaroen^{3*}

บทคัดย่อ

การพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์ เป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมซึ่งรัฐเป็นผู้ดำเนินการบนความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพ มีคุณค่าต่อความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว ชุมชน และให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล บทเรียนจากประเทศนิวซีแลนด์สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย ได้แก่ การจัดหลักสูตรที่บูรณาการองค์ความรู้ทางการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาพิเศษ การจัดบริการให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่มโดยเร็ว การจัดโปรแกรมเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การสนับสนุนครูประจำชั้นให้สามารถดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษในห้องเรียนรวม มีการจัดสื่อการสอนและเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ รวมถึงการประเมินผู้เรียนที่หลากหลายและให้ความสำคัญกับการประเมินเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ อันนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีความหมายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: การพัฒนาผู้เรียน, ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ, การศึกษาพิเศษแบบเรียนรวม, ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์

Article Info: Received 20 April, 2024; Received in revised form 04 July, 2024; Accepted 24 March, 2025

¹ นิสิตดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล : karnteeranat.u@ku.th
Ph.D. candidate in Division of Curriculum and Instruction, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University
Email: karnteeranat.u@ku.th

² นิสิตดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล : ruanglong2409@gmail.com
Ph.D. candidate in Division of Curriculum and Instruction, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University
Email: ruanglong2409@gmail.com

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล : feduwrjs@ku.ac.th
Lecturer in Division of Curriculum and Instruction, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University Email: feduwrjs@ku.ac.th

* Corresponding author

Abstract

The development of students with special needs in New Zealand is an inclusive education system that is led by the state based on the belief that all learners have potential, are valuable to the well-being of their families and communities, and that each learner is valued as an individual. Lessons from New Zealand can be applied to Thailand include organizing the curriculum that integrates knowledge of early childhood education and special education, providing early intervention services quickly, organizing specific programs for children with special needs, and supporting teachers to be able to take care for children with special needs in the classrooms. Also, teaching media and technology are used as tools to promote and support effective teaching and learning, including assessment of diverse learners and emphasis on assessment to support learning. This leads to the organization of meaningful teaching and learning that truly responds to the needs of learners.

Keywords: developing students, student with special needs, inclusive education, special educational needs in New Zealand

บทนำ

การจัดการศึกษาพิเศษของประเทศนิวซีแลนด์เป็นบริการที่จัดโดยรัฐบาลบนความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพ มีคุณค่าต่อความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัวและชุมชน รัฐบาลให้ความสำคัญและเห็นความสำคัญของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเป็นลำดับแรก ครูมีวิธีการที่หลากหลายวิธีที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก การจัดการศึกษาจึงมีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างไปจากการให้การศึกษสำหรับเด็กปกติเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ และต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกับคนทั่วไปในสังคมสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ วรพล จุฬินันท์ และคณะ (2566) กล่าวถึง การพัฒนาเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยกลไกและความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะระบบการศึกษาที่เอื้อและส่งเสริมให้ประชากรในวัยเรียนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนในประเทศนิวซีแลนด์มีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างไปจากรูปแบบและวิธีการสำหรับเด็กปกติเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ให้เต็มที่ ยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาควบคู่กับการบำบัดเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน ตั้งแต่แรกพบและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ผู้เขียนขอเสนอข้อมูลส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางการศึกษา ดังที่ Nieto (2014) อธิบายว่า การจัดการศึกษาของประเทศนิวซีแลนด์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักความยุติธรรมทางสังคม การจัดการศึกษาส่งผลต่อคนส่วนใหญ่ที่มีความแตกต่างกัน นำไปสู่การศึกษาที่มีความหลากหลาย จากการศึกษาดูงาน ณ ประเทศนิวซีแลนด์พบว่า จุดเด่นในการจัดการศึกษาพิเศษของประเทศนิวซีแลนด์ คือ ความชัดเจนของนโยบายทางการศึกษา โดยผู้เรียนทุกคนได้รับการบริการจากรัฐบาลบนความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพ มีคุณค่าต่อความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว ชุมชน โดยระบบการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้บนความแตกต่างหลากหลาย จากจุดเด่นที่ผู้เขียนได้พบสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาพิเศษ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาพิเศษในประเทศไทย รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมสื่อการสอน และเครื่องมือการประเมินสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในไทย ดังต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาในประเทศนิวซีแลนด์

การจัดการศึกษาในประเทศนิวซีแลนด์มีจุดเน้นที่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (life-long Learning) โดยผู้เรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาศักยภาพตามวิธีการเรียนรู้ของตน ซึ่งองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) (Jarvis, 2009) ได้ใช้เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาตลอดชีวิตและให้ความหมายของการศึกษาตลอดชีวิตว่า เป็นการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ทักษะด้านต่าง ๆ โดยใช้วิธีการทุกอย่างที่เป็นไปได้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เกิดจนตาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถของบุคคล เช่น ด้านการเป็นพลเมือง สังคม และการจ้างงาน นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์การศึกษาระดับปฐมวัยของประเทศนิวซีแลนด์ เน้นการสร้างพื้นฐานการใช้ชีวิตเพื่อประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนมิใช่เพียงตัวผู้เรียนเท่านั้น หากยังรวมถึงเป็นการพัฒนาชาติด้วย

เป้าหมายการยกระดับมาตรฐานการศึกษาในระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา คือยกระดับมาตรฐานด้านการอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณเป็น การมีส่วนร่วม การสนับสนุนส่งเสริม และการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้วยเหตุนี้ นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศนิวซีแลนด์ จึงสนับสนุนให้นักเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนนานขึ้นและสำเร็จการศึกษาด้วยคุณภาพในระดับสูง ส่วนในระดับมัธยมศึกษาผลักดันให้เข้าสู่การศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการทำงาน และการฝึกงาน ส่วนในระดับอุดมศึกษาเน้นคุณภาพที่สัมพันธ์กับผลการศึกษาและงานวิจัยที่สนับสนุนในโลกความเป็นจริงให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศและทิศทางการพัฒนาชาติ จากประสบการณ์ที่หลายประเทศได้นำแนวคิดการศึกษาตลอดชีวิตไปสู่การปฏิบัติ ต่างเห็นพ้องกันว่า การศึกษาตลอดชีวิตเป็นการศึกษาสำหรับสังคมในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วดังเช่นปัจจุบัน นอกจากนี้ นโยบายทางการศึกษาของประเทศนิวซีแลนด์กำหนดให้โรงเรียนต้องจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดย Ministry of Education (2016) ระบุว่า “ประชาชนทุกคนผู้ซึ่งมีความจำเป็นต้องเข้ารับการศึกษาพิเศษ ไม่ว่าจะมีความบกพร่องหรือไม่ก็ตาม มีสิทธิ์ในการเข้าเรียนและได้รับการศึกษาในโรงเรียนของรัฐเหมือนคนทั่วไป”

2. หลักสูตรประเทศนิวซีแลนด์

นโยบายด้านการศึกษาของประเทศนิวซีแลนด์ส่งผลให้ชาวนิวซีแลนด์ทุกคนได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบการศึกษาขั้นนำระดับโลกที่ให้ความรู้ ทักษะ และคุณค่าแก่ชาวนิวซีแลนด์ทุกคนในการเป็นพลเมืองที่ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 โดยเป้าหมายทางการศึกษาของประเทศนิวซีแลนด์ได้แก่ เป้าหมายที่ 1 ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนที่มีครอบครัวเป็นศูนย์กลางของการศึกษา เป้าหมายที่ 2 การเข้าถึงการศึกษา ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและผลลัพธ์ทางการศึกษาที่ดี เป้าหมายที่ 3 คุณภาพการเรียนการสอนและความเป็นผู้นำ คุณภาพการศึกษาและความเป็นผู้นำทำให้ผู้เรียนมีความโดดเด่น เป้าหมายที่ 4 อนาคตของการศึกษาและการทำงาน การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของชาวนิวซีแลนด์ เป้าหมายที่ 5 การศึกษาสาธารณะที่ครอบคลุมระดับโลก การศึกษาในนิวซีแลนด์เป็นที่น่าเชื่อถือและยั่งยืน

ระบบการศึกษาในประเทศนิวซีแลนด์สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะตนและความหลากหลายของสังคม นิวซีแลนด์ “เป็นระบบที่พร้อมต้อนรับความสามารถที่แตกต่างกัน” ความเชื่อทางศาสนา ตลอดจนกลุ่มชาติพันธุ์และการแสดงออกทางความคิดในการเรียนการสอน หลักสูตรระดับชาติของประเทศนิวซีแลนด์กำหนดเป็นสมรรถนะสำคัญ (key competency) หรือผลการเรียนรู้ที่เป็นไปเพื่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้การทำงาน และการเป็นบุคคลที่ตระหนักรู้ของสังคม มิใช่การสั่งการว่าโรงเรียนหรือผู้เรียนต้องทำอะไร

หากแต่มีการระบุคำแนะนำในการใช้หลักสูตร การแนะนำบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร การยกตัวอย่างหลักสูตรที่ดี เพื่อให้สถานศึกษาสามารถเห็นภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตน

3. หลักสูตรการศึกษาพิเศษประเทศนิวซีแลนด์

การศึกษาแบบเรียนรวมประเทศนิวซีแลนด์ก่อตั้งขึ้นจากพระราชบัญญัติการศึกษาและการฝึกอบรม ปี 2020 ซึ่งระบุว่า “ผู้ที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ไม่ว่าจะเพราะความพิการหรือไม่ก็ตาม มีสิทธิในการลงทะเบียนและเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนของรัฐ” โรงเรียนในนิวซีแลนด์มีพันธกิจในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับผู้เรียนทุกคนภายใต้ยุทธศาสตร์ความพิการของนิวซีแลนด์ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ ซึ่งพันธกิจนี้ได้รับการสนับสนุนจากหลักสูตรนิวซีแลนด์ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (te whariki) และหลักสูตรสำหรับชาวเมารี (te marautanga o aotearoa)

หน่วยงานทางการศึกษาพิเศษ เป็นหน่วยงานที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง และจัดผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความช่วยเหลือครู ผู้ปกครอง และผู้สนใจ นอกจากนี้ หน่วยงานยังได้มีการจัดหาบุคลากรเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองที่บ้านที่มีบุตรอยู่ในวัยทารก โดยให้บริการครอบคลุมตั้งแต่เด็กก่อนวัยอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษา บุคลากรของหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นนักจิตวิทยา นักแก้ไขการพูด ครูเดินสอน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในด้านการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศนิวซีแลนด์ ครอบคลุมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ผู้เรียนมีความบกพร่องทางการได้ การมองเห็น มีความยากลำบากในการเรียนรู้ รวมทั้งผู้ที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม

วิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ด้านความพิการแห่งนิวซีแลนด์ คือ นิวซีแลนด์เป็นสังคมที่ไม่ทุพพลภาพ เป็นสถานที่ที่คนพิการมีโอกาสเท่าเทียมกันในการบรรลุเป้าหมายและแรงบันดาลใจของตน ทุกภาคส่วนในประเทศนิวซีแลนด์ทำงานร่วมกันเพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น โดยยุทธศาสตร์ด้านความพิการของนิวซีแลนด์เป็นแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในประเด็นด้านความพิการตั้งแต่ปี 2559 ถึง 2569 นอกจากนี้ บุคคลหรือองค์กรใด ๆ ก็ตามที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมสามารถใช้ยุทธศาสตร์ด้านความพิการและแนวทางเหล่านั้นในการตัดสินใจใดใดที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ

จุดเด่นของการจัดการศึกษาของนิวซีแลนด์ คือ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างแท้จริง ต่อเนื่อง ทำให้ครูได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนที่ถูกต้อง ครบถ้วน เป็นประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพและร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพความถนัดของนักเรียนแต่ละคน

ในประเทศนิวซีแลนด์มีโรงเรียนประถมศึกษาที่เก่าแก่ที่สุดใน Palmerston North ซึ่งเป็นผู้ถือกองทุนสำหรับการจัดการศึกษาพิเศษโดยได้รับการยืนยันจาก ORS (Ongoing Resourcing Scheme) Central normal school เป็นโรงเรียนที่มุ่งเน้นหลักสูตรส่วนบุคคล นักเรียนมีสิทธิมีเสียงในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร มีโปรแกรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียน ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น การใช้ของเล่นเลโก้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน (lego therapy/ LEGO-based therapy) การเรียนรู้ผ่านการเล่น (play based learning) เพื่อพัฒนาทักษะการเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ การออกกำลังกายตามจังหวะเพลงทั้งโรงเรียนโดยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมาเต้นนำ การให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์โดยไม่จำกัดความสามารถว่าทำได้หรือไม่ได้ แต่เปิดโอกาสให้ได้ทดลองทำด้วยตนเองโดยมีเพื่อนช่วยเหลือ มีครูดูแลใกล้ชิด มีกิจกรรมนอกเวลาเรียน เช่น เล่นกีฬาอิสระ การเต้น การประดิษฐ์สิ่งของ เล่นคอมพิวเตอร์ โดยวางแผนงานและให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานหรือชิ้นงานที่ได้ทำด้วยตนเอง

3.1 การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ระบบการศึกษาที่ให้ชาวนิวซีแลนด์ทุกคนได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และคุณค่าที่จะเป็นพลเมืองที่ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาการสังเคราะห์ ข้อมูลการทำงานร่วมกันการสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม สิ่งที่น่าทึ่งชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ คือ ระบบการช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดการให้ความช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (early intervention) เป็นหนึ่งในกระบวนการใหม่ที่น่าสนใจสำหรับเด็กแรกเกิดถึงอายุ 5 ปี ที่มีความเสี่ยงทุกระดับทันที ตั้งแต่แรกเกิดหรือทันทีที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีความพิการ โดยมุ่งเน้นให้การศึกษาแก่พ่อแม่และครอบครัวผ่านการสร้างสัมพันธ์กับครอบครัวของเด็ก รวมถึงบริการต่าง ๆ เช่น กิจกรรม วิธีการ หรือการกระตุ้นพัฒนาการโดยสหวิชาชีพที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ เพื่อมุ่งส่งเสริมสวัสดิภาพของครอบครัวและเด็ก และการให้บริการเพื่อช่วยเหลือเด็กทันทีที่พบความผิดปกติ เพื่อจำกัดความพิการที่เพิ่มขึ้น และฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กให้เต็มศักยภาพเท่าที่จะทำได้ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และการช่วยเหลือตนเอง มุ่งหวังให้เด็กมีพัฒนาการไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับเด็กทั่วไป หรือใกล้เคียงกับเด็กทั่วไปมากที่สุดโดยเตรียมความพร้อมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้เด็กสามารถเข้ารับการศึกษาในระบบโรงเรียนต่อไปได้

การดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนของประเทศนิวซีแลนด์ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนแก่เด็กทั่วไปและเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังนี้

1) การจัดการหลักสูตรทั้งการปรับหลักสูตรปกติทั่วไป หลักสูตรเฉพาะ และหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะเฉพาะที่จำเป็นให้แก่เด็ก

2) การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ มีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเพื่อเป็นแผนการจัดการศึกษาที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นข้อมูลในการจัดเด็กเข้ารับบริการการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการตรวจสอบและกระบวนการสอนทั้งหมด

3) การใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษของคน ๆ นั้น ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อนเพื่อช่วยให้บรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

4) การตรวจสอบทางการศึกษา ในการกำหนดปัญหาและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาในด้านวิชาการ พฤติกรรม และร่างกาย รวมถึงการพิจารณาแผนการเปลี่ยนผ่านเฉพาะบุคคล (Individual Transition Planning: ITP) การกำหนดประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การวางแผนการสอน และการประเมินความก้าวหน้า

5) เทคนิคการสอน การวิเคราะห์งาน (task analysis) เป็นเทคนิคการสอนและเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหรือประเมินเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องทักษะ การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (peer tutoring) ในการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ แบบตัวต่อตัว การสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน (buddy system) การให้ความร่วมมือเพื่อนทุกคนในการให้กำลังใจ และการช่วยในเรื่องทั่วไป เช่น การเข้าห้องน้ำโรงอาหาร อ่านหนังสือบนกระดานดำ ฯลฯ

6) การรายงานความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยวิธีการทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง รวมทั้งรายงานความก้าวหน้าโดยสรุปจากแผนการสอนเฉพาะบุคคล ที่ใช้สอนในแต่ละสาระการเรียนรู้

7) การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนและชุมชน มีกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนที่สอดคล้องกับความแตกต่างของเด็กตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล มีผู้ปกครองเข้าร่วมในการวางแผนการจัดการสอนและให้ชุมชนมีส่วนร่วม

3.2 การจัดสื่อการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

สื่อการเรียนการสอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งในฐานะเป็นตัวกลางส่งต่อความรู้ ความคิด ทักษะ จากครูไปยังนักเรียน และเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด สื่อการสอนและการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์ มีการนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยการทดแทน หรือการปรับเปลี่ยนสื่อการสอนแบบปกติ จัดให้มีสื่อการเรียนรู้ ได้แก่ (1) จัดให้มีการเขียนและการมองเห็นเทียบเท่าคำพูดเนื้อหา เช่น ภาษามือ คำพูดเป็นข้อความ ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ (2) การถอดเสียงหรือคำบรรยายจากวิดีโอ ไดอะแกรม และแผนภูมิ (3) การจัดให้มีคำพูดหรือสัมผัสที่เทียบเท่ากับการเขียนหรือวัสดุภาพ การใช้ซอฟต์แวร์แปลงข้อความเป็นคำพูด อักษรเบรลล์ สามมิติ วัตถุกราฟิกสัมผัส คอมพิวเตอร์ดัดแปลงแป้นพิมพ์หรือทางเลือกแทนแป้นพิมพ์และเมาส์ และ (4) การใช้เครื่องมือแนวโต้ตอบและไฮเซียมัลติมีเดีย เช่น การ์ตูนหรือแอนิเมชันที่มีการโต้ตอบได้ กระดานสนทนา การแชท ทั้งนี้ครูต้องให้เวลามากขึ้นในการโต้ตอบและตอบกลับแก่นักเรียน ใช้สื่อการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกสิ่งที่รู้ผ่านช่องทางหลากหลาย เช่น ข้อความ คำพูด การเคลื่อนไหว ภาพประกอบ สตอรี่บอร์ด วิดีโอ การโต้ตอบกับเครื่องมือบนเว็บ สอดคล้องกับ กิงกาญจน์ บูรณสินวัฒนกุล (2562) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ของครูในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงจากผู้สอน เป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้จัดแหล่งประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน

สื่อการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แนวคิดการเลือกสื่อตามคุณลักษณะของสื่อการเรียนรู้ โดย Kemp and Smellie (1993) ได้เสนอว่า นอกจากเนื้อหาการเรียนรู้หรือสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดถึงสื่อที่จะเลือกใช้แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ คือ คุณลักษณะของสื่อ ซึ่งครูควรศึกษาคุณลักษณะของสื่อแต่ละชนิดประกอบการเลือกสื่อการเรียนรู้ในแต่ละครั้งด้วย นอกจากนี้ Kemp and Smellie (1993) ยังให้ข้อเสนอแนะว่า ในการเลือกสื่อการเรียนรู้ ครูอาจเริ่มต้นจากการตอบคำถาม 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

1) วิธีการสอนแบบใดจึงจะเหมาะสมที่สุดกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของผู้เรียน เช่น ควรใช้การนำเสนอการเรียนรู้ด้วยตนเองตามจังหวะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน หรือการเรียนแบบกลุ่มย่อย

2) ประสบการณ์การเรียนรู้แบบใดเหมาะสมที่สุดกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เช่น ประสบการณ์ตรง ฟังคำบรรยาย อ่านเอกสาร หรือตำรา

3) ถ้ามีการเลือกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้โดยผ่านการรับรู้หรือการรับสัมผัส ต้องใช้สื่อที่มีคุณลักษณะอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับการรับรู้

3.3 การใช้เทคโนโลยีกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการลงทุนทางเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา จนเกิดความแตกต่าง

ทางด้านความร่วมมือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสำหรับประเทศที่ขาดแคลนที่เรียกว่า “การแบ่งแยกทางดิจิทัล” ในขณะเดียวกัน ประเทศทั่วโลกต่างมุ่งสร้างสังคมใหม่ให้เป็นสังคมที่ใช้ความรู้เป็นฐาน จนเกิดความแตกต่างระหว่างสังคมที่สมบูรณ์ด้วยความรู้ที่เรียกว่า “สังคมแห่งการแบ่งปันความรู้” ในยุคของการปฏิรูปการศึกษา (สุพจน์ ศรีนุตพงษ์ และ พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง, 2556) อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในห้องเรียนจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้การนำเทคโนโลยีเข้ามาในห้องเรียนมีประสิทธิภาพต่อนักเรียน เช่น การให้นักเรียนบันทึกความต้องการในการเพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีช่วยการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2007)

ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์จะประกอบไปด้วย 3 ประเภท ดังนี้

1) อุปกรณ์ (low technology) รวมถึงอุปกรณ์แว่นขยายแบบใช้มือ ที่ตั้งหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ขนาดใหญ่เอกสารประกอบคำบรรยายและเอกสารการประเมินที่พิมพ์ด้วยสีเฉพาะ พิล์มโปร่งใส อุปกรณ์ตัวหยิบเพื่อหยิบอุปกรณ์จากสถานที่ที่เข้าถึงยาก ด้ามจับปากกาหรือดินสอแบบพิเศษเพื่อรองรับการควบคุมการเขียน ตัวจับเวลาเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนก้าวผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ได้

2) เทคโนโลยีดิจิทัล (digital technologies) ได้แก่ เครื่องมือ ระบบ อุปกรณ์ และทรัพยากรอิเล็กทรอนิกส์ที่สร้าง จัดเก็บ ประมวลผล และรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย คอมพิวเตอร์และกลยุทธ์ดิจิทัลที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้

3) เทคโนโลยีช่วยเหลือ (assistive technology) บางครั้งนักเรียนอาจต้องการความช่วยเหลือพิเศษซึ่งไม่มีอุปกรณ์ให้อย่างเสรีและแตกต่างจากเทคโนโลยีที่ใช้ในห้องเรียน ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนต้องการเก้าอี้พิเศษเพื่อเข้าใช้พื้นที่การเรียนรู้ ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงได้โดยมีเก้าอี้ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ซึ่งถูกออกแบบมาให้ใช้ได้กับทุกสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่มีความเหมาะสมสำหรับผู้เรียน (Ministry of Education, 2018)

3.4 การประเมินผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ประเทศนิวซีแลนด์ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญในสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้ความสำคัญกับผู้เรียนและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลตามมาตรฐานระดับชาติ โดยใช้การประเมินเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งเป็นการประเมินผู้เรียนอย่างแท้จริง โรงเรียนในนิวซีแลนด์ออกแบบการประเมินในห้องเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนมีความหมายและตอบสนองความต้องการของนักเรียน ในส่วนนี้สนับสนุนครูและผู้นำโรงเรียนด้วยการประเมินในห้องเรียน มีข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ในทางปฏิบัติ ใช้การสนทนาโต้ตอบในการสอบ การประเมินโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการประเมินและการเรียนรู้ รวมถึงบันทึกรายงานการเรียนรู้ของผู้เรียน การอ่าน และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ (Ministry of Education, 2009) การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์ แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ 1) การประเมินความก้าวหน้า และ 2) การประเมินผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ ซึ่งการประเมินผู้เรียนจำเป็นต้องครอบคลุมบริบทจากการประเมินที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้โรงเรียนสามารถเปรียบเทียบความสำเร็จของผู้เรียนได้ โดยแนวทางที่ครูเลือกใช้ประเมินการเรียนรู้ควรให้ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์และเชื่อถือได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนอยู่ระดับใดสอดคล้องกับเป้าหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรหรือไม่

การจัดทำแผนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ Ministry of Education (2011) ระบุว่า ในการนำข้อมูลจากการประเมินรูปแบบต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมนั้นมีคุณค่าและควรนำไปใช้ในการเรียนการสอนในอนาคตอย่างยิ่ง แหล่งที่มาของข้อมูลการประเมินผู้เรียนอาจรวมถึงการทำกิจกรรมใน

แต่ละวัน การเรียนรู้ การสนทนา การสัมภาษณ์กับผู้เรียน หรือการสังเกตในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ครูทำการจัดบันทึกสั้น ในระหว่างการสังเกต ตลอดจนการประเมินตนเองของผู้เรียนและการประเมินโดยเพื่อน การวิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับงานของผู้เรียนโดยครูและสมาชิกในชั้นเรียน รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ ได้แก่ รายงานแบบอเล็กทรอนิกส์โดยผู้เชี่ยวชาญ การสังเกตหรือการบันทึกข้อมูลที่รวบรวมโดยผู้ปกครอง ครอบครัว และผู้ดูแลหรือการประเมินแบบบรรยายจากครอบครัวอื่น สำหรับแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการประเมินผู้เรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษที่สำคัญ คือ การประเมินเชิงบรรยาย โดยใช้เรื่องราวการเรียนรู้เพื่อบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน บันทึกปฏิสัมพันธ์ที่ละเอียดอ่อนระหว่างผู้เรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อน บุคลากรฝ่ายสนับสนุนการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. การประยุกต์ใช้กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทย

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยืดปรัชญาของการอยู่ร่วมกันเป็นหลัก หัวใจสำคัญเชื่อว่า ทุกคนเท่าเทียมกัน บนรากฐานของมนุษยชนขั้นพื้นฐาน เป็นการให้การศึกษาแก่เด็กปกติร่วมกับเด็กทั่วไปที่มีความต้องการพิเศษโดยไม่มีการแบ่งแยก แต่จะต้องมีระบบการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจึงสนับสนุนทำให้การเรียนรวมดำเนินไปได้ ผู้บริหารและบุคลากรโรงเรียนต้องเข้าใจและให้ความร่วมมือในการให้การศึกษาที่คำนึงถึงความแตกต่าง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้อธิบายไว้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูสามารถนำหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนรู้การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม สื่อการสอนที่นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน เครื่องมือในการประเมินผู้เรียนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ต้องสะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรของโรงเรียนถูกปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างชัดเจนและสามารถรวบรวมความรู้และสร้างการมีส่วนร่วมจากผู้เรียนและผู้รู้จักนักเรียนดีที่สุด เช่น ครู ผู้ปกครอง ครอบครัว เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนรู้ แรงบันดาลใจ บุคลิกภาพ และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยจัดทำแผนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งเป็นส่วนเสริมสำหรับผู้เรียนรายบุคคลในแต่ละชั้นเรียนแบบเต็มเวลา

ตาราง 1 เปรียบเทียบการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์ สะท้อนให้เห็นว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและมีความเท่าเทียมกัน โดยแนวทางการพัฒนาผู้เรียนขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละประเทศตามความบกพร่องของผู้เรียน ทั้งนี้ประเทศนิวซีแลนด์ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างแท้จริง และจุดเด่นอีกประการหนึ่งคือการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนานักเรียน ได้แก่ โปรแกรมการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความบกพร่องต่าง ๆ

ตาราง 1

เปรียบเทียบการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์

ประเด็น	การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย	การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์
นโยบายการศึกษาพิเศษ	การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานตามศักยภาพแห่งตน มีสิทธิความเสมอภาคอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมเป็น “การศึกษาเพื่อทุกคน” (Education For All) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ร่วมกันโดยไม่แบ่งแยกและไม่เลือกปฏิบัติต่อทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนพิการ ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและผู้เรียนทั่วไป นำไปสู่การพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถแห่งตน	การจัดให้มีการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล รัฐให้การศึกษแก่เด็กทุกคน ไม่มีการยกเว้นว่าเด็กคนนั้นเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เด็กทุกคนมีสิทธิในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ในสภาพแวดล้อมที่เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป
แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Plan : IEP)	มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยผู้ปกครอง ครู นักสรีรวิทยา มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ได้รับพัฒนาเต็มตามศักยภาพ	มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล กระบวนการสะท้อนถึงวิสัยทัศน์ นโยบาย โดยบูรณาการหลักการการศึกษาปฐมวัยเข้ากับหลักสูตรนิวซีแลนด์ ซึ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาของตน
สถานศึกษา	เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทรุนแรงต้องเรียนที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง หรือ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ในขณะที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับเล็กน้อยถึงปานกลางสามารถเรียนรวมกับเด็กทั่วไปได้	เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทรุนแรงต้องเรียนในโรงเรียนเฉพาะแยกออกเป็นแต่ละประเภทความต้องการพิเศษ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรียนที่โรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในขณะที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง สามารถเรียนรวมกับเด็กทั่วไปได้อย่างปลอดภัย
การจัดบริการช่วยเหลือ	มีเพียงครูการศึกษาพิเศษ เป็นผู้รับผิดชอบและมีนักสรีรวิทยาช่วยดูแลช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องโดยประสานความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาตามความต้องการพิเศษของผู้เรียน แต่มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการเยี่ยมบ้านผู้เรียน	มีโปรแกรมให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง โปรแกรมให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องด้านการพูด การฟัง ภาษา และการสื่อสาร และโปรแกรมให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับสุขภาพ โดยได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้อง มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการเยี่ยมบ้านผู้เรียน

ตาราง 1 (ต่อ)

เปรียบเทียบการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์

ประเด็น	การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย	การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์
เทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวก	เทคโนโลยีที่ใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประกอบด้วย เครื่องมือ อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ โดยการบริการทางด้านเทคโนโลยี ผนวก อัมพรภาค (2550) กล่าวว่า เป็นบริการที่นำมาใช้กับคนพิการโดยเฉพาะ หรือสามารถนำเทคโนโลยีมาดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เพื่อพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่จะเข้าถึงข้อมูล รวมถึงกิจกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีวิตอิสระ	เทคโนโลยีที่ใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษประกอบไปด้วย 3 ประเภท 1) อุปกรณ์ low technology 2) digital technologies และ 3) assistive technology หากต้องการอุปกรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นอุปกรณ์เฉพาะทางจะได้รับทุนสนับสนุนเพิ่มเติมจากกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการสนับสนุนในการเรียนรู้ และอุปกรณ์บางส่วนได้รับทุนสนับสนุนจากกระทรวงสาธารณสุข

บทสรุป

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องให้ความสำคัญกับวิถีในการพัฒนาและออกแบบพื้นที่การเรียนรู้รวมถึงกิจกรรมของเด็กกลุ่มนี้ เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการยืนยันในอัตลักษณ์และเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมได้ อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศนิวซีแลนด์ มีการจัดหลักสูตรทางการศึกษาโดยการไม่แบ่งแยกสถานภาพของเด็ก เป็นการจัดการเรียนการสอนสำหรับทุกคนโดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเรียนรวม มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เต็มตามศักยภาพ มีระบบการศึกษาที่ชัดเจน มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับระดับสากล เป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีคุณภาพ ตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียน

ด้านนโยบายการศึกษาพิเศษของประเทศนิวซีแลนด์มีการดำเนินการ โดย 1) รัฐให้การศึกษแก่เด็กทุกคน ไม่มีการยกเว้นว่าเด็กคนนั้นเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เด็กทุกคนมีสิทธิในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ในสภาพแวดล้อมที่เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป และได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป 2) เน้นการให้การช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม ซึ่งถือว่าเป็นความสำคัญและความจำเป็นในการให้บริการประเภทนี้ 3) จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แม้กฎหมายมิได้ระบุว่า ให้ครูทุกคนทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างไรก็ตาม ครูในโรงเรียนเรียนรวมจะได้รับบริการจากรัฐบาลนิวซีแลนด์ ได้แก่ การส่งผู้เชี่ยวชาญเยี่ยมบ้านเด็ก การให้คำแนะนำแก่ครูที่สอนเด็กทั่วไปในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกวิธี การช่วยเหลือครูในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล 4) โปรแกรมให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง 5) โปรแกรมให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องด้านการพูด การฟัง ภาษาและการสื่อสาร และ 6) โปรแกรมให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งจะได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้อง เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้อย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตาม เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทรุนแรงต้องเรียนในโรงเรียนเฉพาะ

การพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้น หัวใจสำคัญคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ครูต้องมีบทบาทและมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุดเพื่อเป็นแนวทางในการ

วางแผนและเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน หรืออาจจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรวม โดยอาศัยสภาพจริงที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบท และควรจัดให้มีความร่วมมือกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักสหวิชาชีพ ครูการศึกษาพิเศษ แพทย์ เพื่อวางแผนหรือให้คำแนะนำในการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและก่อประโยชน์สูงสุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล. (2562). *การพัฒนาสื่อการเรียนรู้บอร์ดเกมการศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถการเรียนรู้ภายในรายวิชาพัฒนาการเรียนภาษาไทยและความสุขในการเรียนรู้สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี*. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. http://thesis.swu.ac.th/swufac/Hum/Kingkarn_B_R440865.pdf
- ณรงค์ อัมพรภาค. (2550). *การศึกษาคุณภาพการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธศาสตร์ เขต 1 และ 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรพล ฐิติจันทร์, สุภัทรา เอื้อวงศ์, และ ชนิศา ตันติเฉลิม. (2566). รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระดับปฐมวัย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 13(2), 163-176. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/npuj/article/view/264944/179701>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *การติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการ และเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ*. 21 เช่นจรี 84.
- สุพจน์ ศรีนุตพงษ์ และ พลสัณห์ โพธิ์ศรีทอง. (2556). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของครูที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย*, 3(2), 105-113. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/EAUHJSocSci/article/view/26884>

ภาษาอังกฤษ

- Jarvis, P. (2009). *The routledge international handbook of lifelong learning*. Routledge. https://api.pageplace.de/preview/DT0400.9781135202538_A24313221/preview-9781135202538_A24313221.pdf
- Kemp, J. E. and Smellie, D. C. (1993). *Planning, producing, and using instructional technologies*. Harper Collins.
- Ministry of Education. (2007). *The New Zealand curriculum*. Learning Media.
- Ministry of Education. (2009). *Narrative assessment: A guide for teachers*. Learning Media.
- Ministry of Education. (2011). *Collaboration for success: Inclusive education plans*. Learning Media.

Ministry of Education. (2016, October 13). *The New Zealand education system*.

<https://www.education.govt.nz/our-work/about-us/education-new-zealand/our-education-system>

Ministry of Education. (2018, October 10). *Technology tools for learning inclusive education*.

<https://inclusive.tki.org.nz/guides/technology-tools-for-learning/#key-resources>

Nieto, S. (2014). Diversity education: Lessons for a just world. In M. Nkomo & S. Vandeyar (Ed.), *Thinking diversity, building cohesion – a transnational dialogue on education* (pp. 17-39). Rozenberg Quarterly.